

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ESKİ BİR TANRI

Çınar Çığ

Çınar Çığ

ESKİ BİR TANRI

ESKİ BİR TANRI

Birinci Bası : Ağustos 1980

Kapak : Körtan Tümerdem

KARINCA Matbaacılık ve Tic. Koll. Şti. ☎ 13 53 90

Çınar Çığ sevgi, emek ve yüreğinden öldürdüğü can türkülerıyla geldi size.

**Gerçek şiir tam açmamış çiçek; birden ve tümüyle so-
yunmayan güzel gibidir. Çalışasın ki; kokusunu sana
versin, tadı sana özel olsun. Çınar'ın şiirleri de öyle. Göz
ucuyla okunmaz bunlar. Gözler ve gönül ardına dek açıla-
rak okunursa yeni güzellikleri keşfedilir bu şiirlerin. An-
laşılınca da «ömür boyu hûküm giymiş» olur sevginize.**

**«Eloğlunun bahçe alıp çekirdek vermediği» günümüz
dünyasında, Halıkarnas Balıkçısı nasıl «çekirdek almadan
bahçe verdi»yse, Çınar da kitap alıp, söylence-düşünce din-
lediği dostlarına şiir vermiştir yürek cömertliğiyle. «Sev-
gi-Can» böyle bir alışın verişidir sözgelimi. «Ne zaman/bir
kuş öldüyse» gökyüzünde azalır kanatları biraz Çınar'ın,
çünkü insandır o! Böyle bir adamın sevdiceği «bin yıl son-
ra» bile «dağ çileği» olur elbet. Veysel'in, çiçek olup me-
zarını süslediği gibi.**

«Panta rei»sini şiirleştirdiği Efes'li Herakleitos'ça dialektikçidir Çınar ama, Onun aksine, «aynı sulara bin kez yıkanabilir.» Çağdaştır çünkü. Antik çağdan beri doğada herşey «değişerek dinlenir»se de, «sevgi/emek yürek işçiliği/ yiğitlik çünkü.»

Çınar Çığ.bahçesinden her okur başka başka çiçekler derleyecektir. Çoğu adsız bu çiçeklerin daha; bu yemişlerin tadı tadılmış değil. Galiba asıl bundan şiir bunlar. Şu da var: Çınar, yüksek sesle okunsun diye yazıyor olmalı şiirlerini. Deneyin.

Ozanın yüreği mi engin oluyor; düşleri-düşünceleri mi zengin? Alın, «Aklın gözyaşı dökülür/vurulunca insan.» Akli gözyaşı dökmesini bilen insan insanı vurmaz ve Onun için şu denebilir değil mi: «Güzelsin/mimarısın/bilgi ile sevginin.»

Güzeli «sevmekle başlar herşey» diyeyim ve Çınar şiirleriyle aranızdan çekileyim. Uzağınızda da olsam «Uzun Hava»nızı duyar; dahası, sizle birlikte çığırır gibiyim. Aynı şiirleri seymemiz hoşuma gelir.

Şadan GÖKOVALI

29 Temmuz 1980

Ç A Ğ R I

ANIT

aklın gözyaşı dökülür
varulunca insan
yağmurlar kesin sağıktır
arınır kan

kırlangıç özlemi güvercin sabrı
taş balkonlarımızda büyür
değişmenin gelişen güzelliği
çocuk gözlerinde

söylenceli sevdadır
kent çatısında köy dumanı
açılmış gülleri tohumun
unutulmuş adı

hüzün
tarihsel dirençli dize
ozanın evrensel yapısı

BİR TEK ŞİİR

geldim
az değil
ben geldim
yargım kesin

çocukların
zeytindalı güvercin
çocukların
yakılan kitap soluyan kin

birakacaksınız
dağ başlarına kıyısına mavinin
yürek ister silahsız
zorlu bir kavgadır şiirim

titrer
tutulur tetik
gelince o
eski uygar güvercin

geldim
az değil
malazgirtten cumhuriyet
sipahiden işçiye değin

birakacaksmız ayaklarımıza biterken gün
bir bende güzeldir o renk
kankırmızı
gülgün

geldim
ben ki en kolay vurulan
o eski ilkel
güvercin ,

süreçtir
yok başka güneşimiz
bir tek güir
bir tek güir

ESKİ BİR TANRI

ağır
ağır
kana kana
bakır taslarından
çeşme başlarına zincirli
dövülmüş bakır taslardan içtim

dağları
ovaları
yeşil kırmızı ırmakları
çıplak
ırgat
acı çeker insanları

kılıç kalkan
horondur
harmandalı yaylalarda bar olur
çekilir halayları bindallı
bindallı kızların
ölü doğar
çocukları

dedem korkut
pir sultan
kaç bin yıllık
kaç kez okunur aynı ferman
töredir vurulur
yazgıdır ölür öldürür
dal gibi fidan
davası
kan

üç masal
bir destan
zeybekte diz vurur
at biner cirit savurur
ezilir yıkılır umutları halkının
eski bir tanrı
döndürür çarkını

«Kimi şiirler
Okunur arkasında
Kendi ateşiniz varsa»
B. N.

KOÇERO

geç kaldın
şaki
haydut
eşkiya

sevdi seni kadınların dul
sevdi kız kızan hayvanca yoksul
sevindi düzde bıraktığın kul bile değil
batıda bilinmez doğuda türkün söylenir

öldü dağların efeleri zeybekleri
yarınıyla yatan uykusunda çocukların
gez göz arpacık ne ki
tarihinden önce sıkılmış kurşunların

uygarlıktır üç beş aşirete inilmez
köyde türkün söylenir kentte bilinmez
ne denli karşıt olsa yalnızlığımız
bir sevgi bilirim kucaklaşırız

şaki
haydut
eşkiya
koçero koçero

KAVGA KUŞLARI

sconsuz bir çinisin ellerimde
altın renkli yapraklar gençliğimi örüyor

yüzünün bitip hüznün başladığı yerde
bir yontu oluyor bir çocuk

ölülerin olmasa ispanyol firketelerin
kurutulmuş çiçek saklamazdım ceplerimde

öpüşmek sussun diyedir kavga kuşları

insanı üç sözcük için asarlar
utançtır büyür taş odalarda

seni sevginin bittiği yere bıraktılar
bir karnaval oldu gülüşün

doğarsın her gün gelecek savaşlarına
en görkemli bayramdır dönüşün

işkence özgürlük şarkımızdır
öpüşmek sussun diye kavga kuşları

BARIŞ KAVGAMDIR

türkü yakm
bir tek çiçek
bir tek çocuk için
şür kavgadır

keklik resmi çizin
küçük kızların ağlayışını
yakılmış ormanı kurulmuş tuzağı
ceylan ve acıma
boyanmış ipliktir tezgahta
türkü yakın
hep birlikte
tek başına

sevgi
yanmış kınadır
ağıttır
parmakları anamın
işte kömür tozu
gelincik yaprağı
çizin
suya ve taşa
tekerlek ve karasabanı
tanrıyı dini bilimi
yıkılmış okulu
yazgı mı
insana insan kulluğu

çizin
savaş kin ve kanı
kendi elinizle söndürmeden ocağı

barış kavgamızdır
ister türkü yakın ister şarkı

ÇAĞRI

gel konuşalım
dinle beni gözlerinle
günbatımı akşamsefaları açmıyacak
bakışım aabildiğine kuzgun
afgan toprağı ıslak
sevgi taşıyor kurşun

dinle beni gözerinle
tutkuysa açılan kanatları kırlangıcın
başlar görkemli avı atmacanın
konuşmasak biraz sevişsek seninle
kırılacak kösteğı aklımızın

dinle beni
umarsız seviler yüzünden
tükendi kır çiçekleri
dokunursa parmakların
tüm hücrelerim bayramyeri
tutsağının n'olur
arayıp durma beni
istiyorum ki gelincikler
eteklerinde tepelerin
kanımızdan almasın rengini

hadi gel
bir bardak şarap içelim
adı boğakanı
kesin sevişelim
kopsun aklımızın urganı
yeşil sabunlarda yıkanmış
saçların uzasın topuklarına
çatlasın tohum
yapay sokakların
balkon saksılarında
istersen sonra
bin kez yıkanırım
nasıl ölebilirsem senin için
aynı sularda

YÜKSELTİ

1270

acıları
ve umutsuzluğu
kaya parçalarıyla yuvarladım
kaygısındaki doruğundan
kahkahalar patladı körfezinde
gökovanın

bin kez yankıladım
ormanları yakılmış dağların
çığlığını sevincini sonra
insanı insan kılan
çağrının
çıldırılmaz yeşil
öldürmez kendini
beton duvarların ressamı
usta sarmaşık
çelik hasırların içinde
özgürlük türküsü
ayrık

20

her taşına
sevda söylencesi yazılmış
tanrılar yontulmuş
toprağın üzerine kazıdım adını
1270 metre yükseltide
gelincikler ki
güzel ölümlerin kanıydı
kardeşçe yürüdüm
yolumu kesen kardeşime

SONSUZ ÇAĞRI

gel barış benimle

**nasıl kaynarsa güçlü pınar
pıtrak gibi dağılır yeşil
yurdun en kıraç yöresine**

**yürür sevinci halkın
köylü kemiklerine güneş
nasıl yürürse**

**gecekondu yataklarına hüznün
doruktaki tomurcuğa özsu
nasıl yürürse**

**nasıl yürürse
göçebe çadırına korku
yoksul çocuğa açlık**

**büyür umudu halkın
nasıl büyürse
sıtma kızamık**

gel barış benimle

ne varsa Anadolu
tarih coğrafya tanrı
özgür kalsın akıl
evrensel yazgı

gel barış benimle

değmeden ucu bıçağın
halkın çekirdeğine

yenilmez şiiri sevginin

gel barış benimle

MUAMMER

Dr. M. Küçüktepe'ye

bir tek teli ses verirse sazın
hep birlikte oynarız
bir tek türküyse bildiği halkın
çok sesli yakarız açılır
çiçeği dağlarca karanlığın

evrensel yontuların coğrafyası
günbatımı işlenir kuş sürülerince
ateşböcekleri yakar sevimseyi
soyunur sözcüklerde dize

nasıl yaşlandık o şiire

Y Ü Z L E R

**PARANIN TURASI TUTULUR
ESKİR TANRI RESİMLERİ YÜZÜNDE
YAZISINDA YAZILI YAZGI
SATIN ALENDİĞİ İNSANIN GÜNÜMÜZDE**

27

göremiyor insan
kendi gözüyle yüzünü
daha çok seviyor sanki
başka biri
benim yüzümde kendini

her gün
bir başka gelir yüzün
sabahın körfezine

ilk kez öpülmüş
çingen karanfili
kırmızı gölgeli bir kız
bugün

gazetesi
zabıta bülteni
romanları resimli
falı yıldız

ilk demidir vapunda çayın
yak sigaranı
sıçrayınca su yüzüne balık
başlar savaşımı martının

düş değil
gözlerimde öpülüşün
yarın
daha güzel olacak
yüzün

güldüren
gülün reng'ni

**GÖZLERİNİN ALTI AKŞAMCI
ALNI PARASIZLIK
ÇOK UZUN EVLİ BİR YÜZ
SEVDİM KENDİMİ BAKIŞINDA**

30

yaşamış yüzlerinde kızların
evli kadınların aşklarını
yaşamış
görsel ve düşsel
yay gibi boşanacak günün birinde
en kolayından
herhangi birisine

hey çocuk
yak türküsünü sabahın
yanık olsa da biraz
satılmaz yoksa simitlerin
yüzünün okşandığı ilk yaz

32

nasıl öğrendiyse kuş avlamayı
dört ayak üstüne düşmeyi kedi
öylesine öğrenmiş annesinden
sürme çekerek göz süzmeyi
yanlış kuytulara taşır sevişmeyi

nasıl dönerse doğan
avının üstünde
vahşi olsa da çizgileri
öylesine döndürüyor insanı
baktıkça gözleri

34

bu yüz finikeli bir höyük
kaç bin yıllık günce kim bilir
saçları hiç uykuya yatmamış
körfez vapurlarında gider gelir

bu gün
renkli bir resimdir
sevgili diye aradığın
pazar günleri
ayıp yayınlarda basılır
düşlerinde sakladığın

36

sevgi
sevgili olmadı hiç
ya
bir ağaçta orman
ya
bir yoksullukta piç .

GÜNEŞ Mİ
O
KULAĞI KESİK
VAN GOGH SARISI

DÜN
KIRMIŞ ÇERÇEVEYİ
YIKMIŞ DUVARLARINI
BUGÜN

38

ÜÇ SÖZCÜK

coşku /ki hergün
ödedi vergisini usta bedros

acı /ki çınar
içinden çürür

şadan /ki görülünce
çoğalır insan

ZOGO

martuların sevincidir zogo
gülünce elleri
bir deniz patlar gözlerinde
özgürlük dedikleri

tuz gibi sevdâ yakar
ırıp ayakları balıkçıların
uzunboylu ucuz şaraplarında
tünkü sessizliği

günlük öğünlerinde biter
bin kulaçlık kahrın emeği
yazgı balık ağzlarında zoka
yüreklerinde zeynep kesigi

zıpkın gibi yetismek
hızına sonsuz değişmenin
umut tükense de çekilen kürekleri
vazgeçilmez eylemi sevginin

martuların sevincidir zogo

BAYRAMAĞA

çay getir güvercin ayaklarımla
kaç binyıl asya savaşları haklı
al gümüş takımlarını gel köşebaşına
aydınlığa açılan yüzüne sokağın
bin yürek kazılı üstüne delikdesik
mesken tut gövdesini bir çivi de sen çak
as peşkiri kur semaveri altına çınarın
yak ateşi.

sevda ve kahır demle
kin tutmasın
sarıysa kehribar
karaysa kaytan
beyazsa destan
bıyıkları

sabır ve akıl demle
içinde gerçeğin hüznü saklı
sakalı sezgi sakalı sevgi
koy gümüş bardaklarına eskimez
kaç binyıl asya barışa haklı
hazırladık içimizi Bayramağa
yak ateşi

SEN

sen
kardeşimsin
özgür tutsak

sen
anamsın
sütü ak sütü kara

uykularımda seven
babamsın
sen

sen
geçmişsin
ilkel uygar atom

yaşamsın
sen
alinteri kan nötron

42

güzelsin
mimarısın
bilgi ve sevginin

sen
geleceksin
özgür eşit aydınlık

sen sarı
sen kızl
sen kara
sen beyazsın

insansın

ANADOLU

**GÜZELLİĞİN BİR ÇAVLAN
AĞZINDAN AYAKLARINA
İNSAN GERÇEĞİNİ DOKUYAN
ÇIRILÇIPLAK TARİHSİN
SEVDA GİBİ
BİR SOLUKTA OKUNAN**

GÜLGÜN

**KARIM
ELİM AYAĞIM**

**YÜZ YIL SONRA KIR ÇİÇEĞİM
BİN YIL SONRA DAĞ ÇİLEĞİM
BEN EVRENDE YİNE DERİN BİR GÖLGEYİM
EZBER BİLDİĞİM TEK ŞİİR
SEVGİM BENİM**

UZUN HAVA

NİNİNİ

tekerlek tekerlek
tek tekerlekli bisiklet

bir ileri bir geri
soytarı bisikleti

bisikletli soytarı
ne güldü ne güldürdü

yineledi boyaları
yeniledi maskeyi

bıraktırmaz kara kôteni
aç koyar düşünceyi

ninni

UZUN HAVA

seni sevmekle başladı her şey
henüz yüzün yoktu ellerin yoktu
tek sesli uzun soluklu bir türküydün
gözlerin yoktu ağzın yoktu
çoban kavalı ateş yakmamıştı daha
yeşil kırmızı mavi bulut gibiydi
ya gümüş karanlığına tünemiş kuşlar
ya da yalnız insandan yontular olurdu
ay ışığı olurdu güneş yoktu
bayram bayram vurulan
horozlu bir karanlıkta Anadolu

seni sevmekle başladı her şey seni istemekle
güneşin yedi rengi beyaz hava titriyordu
Tire vadisi elli derece sıcak sokaklar terliyordu
tam öğle vakti
beş milyar hücrenin sevinciyle öttü horoz
en yüksek çatının üstünde sonsuz renkliydi
hiç kimse vuramazdı boynunu
oniki yaşında bindokuzyüzelli yılı
ben derebeyi herkes demokrattı

değirmenderede otuzüç değirmen
üçtür en güzel dere değirmen içinde
çocukluğuma kızıp kaçmıştım evden
o gün ilk kez börülce yedim iyi yedim
bütün ağaçlar cınardı kestaneler yoktu
kim bilir nerede aynalı bir konsol
altında uyuduğum ihtiyar ceviz
değirmenderede otuzüç değirmen
yedincide ölümüne tanıktım bir çınarın
yalnız ölümdе konuşabilir insan ağaçla
yalnız sevgidir ortak dili doğanın
ilk kez etim kemiğim açımadan
ilk kez doya doya ağladım

seni sevmekle başladı her şey
ilk emeğim ilk işçiliğim
elişi kağıdından Ali'ye sattığım uçurtma
uçar bugün Güme dağlarında Toptepeden
Maltepeye Kaplan deresinden Derekahveye
tarlasında gelinciklerin lalelerin kırlarında
koparamadığı için ipini hiç büyümedi Ali
korku mudur tekerlekleri geçmişe dönen tirenlerin
bin yıl geçer değişmez biletçileri
ilk emeğim ilk işçiliğim benim
sapımına aradığım köşesiz taş
vurduğum tek serçe
tekir kedinin nasibi
ücretsiz
ilk emeğim ilk işçiliğim
seni üretmek ellerimde

adını değiştirmek senin yanlıştı
yanlış yaşayan yüzüne çerçeve aramak
bir destan daha yitirdik Korede
unutmamışız ağıt yakmayı 38 nci meridiyeni
oysa üç kez yenmiştik kovboyunu yenedünyanın
üç kez yenmiştik savaşta barışta aşkıta
çıplak ayakla koşardık kolaydı
sağlam korkusuz basınca toproğa yanlıştı
bütün yollar asfalt köprüler atılmıştı
ellerini daha yeni tutmuştum oya gibiydi
daha öpmeden nar çiçekleri açar yanakların
dokunmadan yanardı
bir sevda hızıyla geldin kent varoşlarına
ortakçı baban artık pamuk işçisiydi
tek parçalı yorgandı gecekondur
«tarıfsız kederler içinde velinin oğlu»
vesikanı vermişti eteklerinde saman kırıkları
çorapların naylondu

adını değiştirmek yanlıştı senin
ellerini yeni tutmuştum ellerin
bir uğumluk güvercin gibi her gün
sabahlara bırakılan barışa bırakılan
daha şimdi yeni tutmuştum ellerini
şarap ucuzdu şişesinden
en güzel Fatmaydı Cezayir
Sait çift kağıt sarar üçyüz çeker yerdik
meyhane ya in ya Agora
verem çocuk ve yoksulluk
nane satış yöntemidir ikili adamlara
sevgilidir gl ve karanfil
meyhane ya in ya Agora

beş harftir alfabesi Tuncerin Erdoğan
565 nci sokakta saat sıfır üçte
bir bardak birayla sosyalisttir Atilla İlhan
sevgilinin ismi ya suzi ya keti ya mimi
her gece olan Viyetnamdı masamızda
Tevfik'in gözbebeklerinde yaş üç damla
daha şimdi yeni tutmuştum ellerini
çocuk ezer
ciklet çiğner
naylon giyer
hüküm giymezdi
otuzbir kez anlaştık
otuzbir kez buluştuk on yıl
yeşilin doruğunda kıyısında mavimizin
GİZLİ VE İKİLİ otuzbir kez anlaştık
«yerli malı yurdun malı» sen
oya işledin biz tütün kırdık

değirmenderede otuzüç değirmen
Gökçen efem aman aman
her yanların gümüsten
değirmenderede otuzüç değirmen
efe dediğin eşkiyadır
tüccar dediğin yahudi
ağa dediğin eşraf
esnaf halktan olur biz
işçi değil memur oğluyduk
babam

öğretmen Ahmet

anam

Ganimet kızı Huriye

memleket

yeşil Tire

beline sarılır saçlarını koklardım
eteklerin pileli kolların japone
tangoyu ne çabuk belledik

«ohh suzanna

ekmek vesikayla»

çıplak ayakla koşardık kolaydı
sağlam korkusuz basınca taprağa
değirmendere otuzüç değirmen
Gökçen efem iner gelir inişten
kamalı zeybek vurulmuş
değirmendere otuzüç değirmen

seni sevmekle başlar her şey
öldürmek vazgeçmektir sevgiden
ellerimiz tetikdeyse eğer
karşı çıktığımız çarkını döndüren

vurabilseydin
iki küreğimiz ortasından vuracaktın
biz yürüdük üstüne
ozan yüreğidir yaramız
açılır göğsümüzde

ANI

ne zaman bir gül olsa nane satar o çocuk
haksızlık olur ve yorgun parmakların
parmakların severken en güzel
ne zaman akşam olsa nane satar o çocuk

uzakta duruşun ne kadar heykel
beni o insanlara götüren
nasıl olur da ayaklarına inemem
bir mayıs sabahıdır seni bulduğum

sanki yokluğun öyle put olmuş
bitmiş tükenmiş gülmesi ozanların
her sabah gözlerin için bırakılan
ölümüdür zamansız bir çınarın

uzak bir gül kıvrılır şimdi
silinir duvarlarda çinisi
dudaklarının yerinde paslı
bir bıçak taş gibi

ne zaman akşam olsa nane satar o çocuk

MENDİL

neyi anımsatır
mendil
ayrılıksa beyazsa

öpülmeden kızaran
yüzün
bir avuç hüznün

doğru
can damarı
can pınarı kuruyan

neyi götürüyor
mendil
nedir kalan

DUYURU-79

**AĞAÇTA BALTADIR
SUDA DİNAMİT
VAZGEÇEMEZ**

**YERYÜZÜ YANGIN
YERALTI GRİZU
SATILMIŞTIR**

**YOKSUL DOĞURGAN
AĞZI AĞIT
KONUŞMAZ**

**BİR YANI TANRI
BİR YANI EKMEK
KARIŞMAZ**

**SAĞI KANSER SOLU KAN
BEYNİN İÇİNDEKİ YÜREK
VURULMUŞTUR**

TUTSAK

gezgin yontular geldi
toprağa çakılı bize
bir yanları eksik cırılçıplak
kırmızı kiremitli aşı boyalı evlerimize
öcülü bebeklerimize

sevindik ya gitmedik

bir yanları kesik cırılçıplak
vazgeçilmez bir kan sevdası
buğdayın tarlasında gelincik
yürekte yelekte zeybekte
altın gümüş köstektir

bilir bildirir kuşkusuz
olduğu yerde

gezgin yontular geldi yeniden
doğdukları tanrıların yurduna
şimdi bizim oturduğumuz
başakların güneşi içinde seviştik
suçlu gibi ezik ve
yerleşik bedenlerimizle

seviştik ya gitmedik

ÇOBAN

siyah bir kuzu yalnızlığı güdüyordu
ak sürüsünün içinde siyah
bir kuzu yalnızlığı
kavalı ne kentli ne köylü
kırık dalın hüznüydü
nasıl akarsa su
nasıl yağarsa yağmur
öylesine uzun soluklu

sevda izi sürmüştü bugüne değin
bunca birikimden sonra ancak
sevda vurur adamı ansızın
kızır insan güneşine egenin
aydınlık gözlerini kurutup
acıttığı için
kızır kendi kendine
bir kez nedeni olduysa gözyaşının
güzelliğın yalnızlığını güder
söylemez bilmediğı çiçek adlarını
özgün kılsın diye şiiri

sevgi
emek yürek işçiliğı
yiğitlik çünkü

PANTA REİ

eğilirsen yüzüne suyun
çakıl taşları karışır birbirine
esen yelle değişir ağaçlar dallarını
gün ışığı süre çevirir seni
hep devinir durmaz hiç bir yerde
akar akar PANTA REİ
olduran sevginin bitimsiz yüreği

gözlerim değince gövdene
erimiş gümüş kesiliyorsun
«çıplak ve sevinçle»
ille de gerekiyorsa giysi
bin kez örtün güzelliğini
acı uzakta olmanın tadı
sigaralarımız da ayrıldı artık
parmaklarım daha sarı

İZMİRLİ ZAMAN

bu kentin akşamüstleri atilla ilhandır
biraz bulvar biraz yağmur biraz sen
istasyon yolcu durakları liman
sadettin kaynak selahattin pınardır
tezgahtan eve dönen yüzün
mahur nihavent hüzzam
körfezde bir ince zamandır

bu kentin akşamüstleri
saat kulesi yanlış bir rakam
martılar resimdir deniz ve hüznün getirir
sıcak olur sokakların içi alınteri
ikinci baskı matbaa mürekkebi
iskele meydan güvercin kesilir
parmakların sevgi dokuduğu zamandır

bu kentin akşamüstleri
lodos meltem imbat
bakır mangallardır tüter
doyuma erişir eteklerinde güneş
işçi memur satıcı esnaf
paydos zilleriyle yorgun telaşlı
insanın insana karıştığı zamandır

yasemin takılır ayaklarına akşamların
açılır ıslak dudaklarında kasımpatları
hemen bir tiren sonrası aranır boynu
yün atkılı kilim nakışlı parmakları
sevişmek yalnız gözlerimizde kalır
geçmiş gelecek zamandır

bu kentin akşamüstleri
yani her zaman sırtı parkalı
göğsü akik sosyalist bir kız
rıhtımlarda olur ki biraz
uzun rakılarda tükenir
zamandır

,

BAHÇE

uzun boylu/uykusuz
bir sancıydı süren
serçeler güneşten önce davrandı
gördüm bahçeyi
apartmanın dibinde
taş duvarlarla örtülü
ömürboyu hüküm giymiş
gözlerinize

senin yüzüne açılan
o çiçek dalyadır
boyu boyuna denk
aynı kökte dört renk
dalyadır
saksıdaki sardunya
kenardaki papatyadır
-ucuz sevdaların falı-
kır dediğimiz çöplüklerde
yolunur yaprakları

sen inersen/bahçe
baştan ayağa orman
gezinirsen içinde
açık deniz rüzgarları
asıversen erik dallarına
yıkadığın çarşafları
açılır/çığlık gibi
nemrut çiçeği

bahçe
ömürboyu hüküm giymiş
gözlerinize

SEVGİ CAN

bekledik çoluk çocuk
sunak taşlarında adak
hayrat çeşmelerinde düş ile
küştü sevinci mermerlerin
tetik düşüren ellerimize

gündemde kin
görünceye dek
ant içilir yüzünü
soğuk külleri üstüne
eski sevilerin

kurban
ki
güzeldir olunandan
ki
her zaman

çağırdılar
birbirinin adlarıyla
kendi kemdilerini
sevgi can
sevgi can

tanyeri ansızın
kesin sessizliktir
gökyüzünde göçen turnaların
kanat sesleri

sevdiler sevgiyi
ateşin özü
suyun gönlü
taşın yüreği

ey can
dayanamaz yakarışına
cehennem olsa canı
cansızın

bir günde ayırdın
sen ki
birtbirinden ayrı
binlerce çiğiti

adını söyler
meydan okurum
ölümlü atların üstünde
tükense de oklarım

ey can
yağmurla gel
sıcak bir yaz günü
terime karış

gövdenle gel
duyarlı diri
görmesem de yüzünü
tenime karış

dolu karla gel
kuru ayaz
donmuşsan yalnızlıktan
kanıma karış

yaşar kıvancı sevginin
ölüm olsa da ülkesi
gel
canıma karış

ne zaman
bir kuş öldüyse
gökyüzünde azaldı
kanatlarım biraz

yenmek acıları
gözyaşı kanı
bağışlamak sanra
onları

anlat Şadan
nasıl ayrılır
sevgi can
Gökovalı çocukları
gençlik ve sevinç
olan

can
sevgi mi
sevgi mi
can

ÇİZGİ

olgun bir yaz
solgun yüzünle geldi
nar çiçekleri açtılar
kan utanmıyor renginden

ben şimdi
hangi yanlışı ezgideyim

nakış dediğini cana işleriz
güzelliğin süslerse bilimi
sevdaya koşan geyik hızıyla
ferhat ile şirin biliriz

ben şimdi
hangi yanlışı sevgideyim

ölümler yitirdi saygınlığını
sıcak kırmızı gri sarı
nerdeyse zevke dönüşüyor
sensizliğin verdiği acı

ben şimdi
hangi yanlıs sezgideyim

cenkçi bir gemi
taramışsa demirini
en kanlı semtinde körfezin
yeniler kendini

ben şimdi
hangi kırgın çizgideyim

TANRILAR ADINA

İçmek gerek Döğüşbelenli
güneşi iki adam boyu bırakınca Kaygıseki
bir sağnak boşalınca Kedrai adasından
oksayınca tenini uyuyan uygarlığın
ilk kez memeye saldıran bebek gibi
içmek gerek Döğüşbelenli

Yüz yıllık babanın onaltıncı oğlu
gündüz bayram gecesi kadir
kırk yaşında düştüysen ateşin büküne
bir sevgiye yürür
bir vergiyi öder
bir kahkaha patlatır gibi
gülmezliğin ortasına
birdenbire ve bir solukta
içmek gerek Döğüşbelenli

yaktılar ormanlarını güpegündüz
Thales'i arkadan vurup Yunus'u yaktılar
tayını yitirmiş kısrak gibi şimdi rüzgâr
Gökovanın mavisi önünde
göz göre göre
yeşilini yaktılar.
İçmek gerek Döğüşbelenli
el evladı beктаşı
aşk evladı mevlevi
ar evladı ahi gibi
insanı

zıkkım zehir zenberek
kırlsa da tüm bardaklarımız
içmek gerek

Burda düşer düşüne Çokduru'nun Erdoğan
suyu değil Şadan'ı özler mandarinler
şarkıları türkü gibi söylersin Ayşe abla güler
bir koza çatlar açılır şakayıklar
zengin bir cümbüş olur sessizlik
insanoğlunun ilk adımındaki onur gibi
içmek gerek evreni Döğüşbelenli
içmek gerek.

İÇİNDEKİLER

anıt	9
bir tek şiir	10
eski bir tanrı	12
koçero	14
kavga kuşları	15
barış kavgamdır	16
çağrı	18
yükselti 1270	20
sonsuz çağrı	22
muammer	24
yüzler	25
üç sözcük	39
zogo	40
bayramağa	41
sen	42
anadolu	44
gülgün	45

ninni	49
uzun hava	50
anı	58
mendil	59
duyuru	60
tutsak	61
çoban	62
panta rei	63
izmirli zaman	64
bahçe	66
sevgi can	68
çizgi	72
tanrılar adına	74

